Redactiunea, Administratiunea si Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori netrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannebery; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat, în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţul inserţiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. si 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe şése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 44. | Braşovŭ, Vinerĭ 24 Februarie (8 Martie) | 1889.

Braşovŭ, 23 Februarie v.

O vorbă ḑice că de multe orĭ „mai rĕu îţĭ strîcĭ, când vreĭ sĕ-ţĭ dregĭ."

Tocmai aşa au păţit'o „patrioţii" din dieta unguréscă când au încercatŭ sĕ citeze o lege vechiă în sprijinulŭ pretenţiunei lorŭ de a se instruì voluntarii ungurĭ în limba ungurescă.

Nu-i vorbă, oposiţia e care a scotocitŭ acésta lege, ea a şi citat'o, pentru că ea face gura cea mai mare pentru limba ungurescă în armată, dér dorinţa e aceeaşĭ a tuturora, a oposiţiei ca şi a guvernamentalilorŭ, cu deosebirea numai că oposiţia o spune pe faţă pentru că n'are ce sĕ pérḑă, pe când guvernamentalii o ţinŭ ascunsă de témă sĕ nu pérḑă sacul cu grăunţele şi sĕ-lŭ înhaţe oposiţia, care de doispreḑece anĭ flămânḑesce după elŭ.

E vorba de articululŭ de lege 1 din 1807, care ḑice în §. 9: „Fiind-că între pedecile principale la înrolarea soldaţilorŭ voluntarĭ trebue sĕ se numere faptulŭ, că soldaţii înrolaţĭ acum trebuescŭ înrênduiţĭ în despărţămintele de oficerĭ şi de suboficerĭ, carĭ nu sciu *limba* lorŭ *maternă*, aşa că ei nu se pricepŭ unii pe alţii când dau şi primescŭ poruncĭ, şi findcă greutăţile ce se nascŭ de aci înstreinéză pe recruţĭ de statulŭ militarŭ, şi prin esemplulŭ lorŭ înstreinéză şi pe alţii: de aceea Maiestatea Sa, pentru ca în viitorŭ aceste greutăţĭ sĕ nu aducă chiar desavantage serviciului, sĕ binevoiéscă a ordona, ca în regimentele ungare sĕ se facă oficerĭ şi suboficerĭ astfelŭ de soldaţĭ, carĭ sciu cum se cade *limbile* ce vinŭ acolo înainte."

Şi ce a făcutŭ oposiţia? Prin graiulŭ lui Apponyi s'a provocatŭ în şedinţa dela 2 Martie la acéstă lege, aducênd'o în sprijinulŭ cererei lorŭ de a se instruì în armată, celŭ puţinŭ în parte, la voluntarĭ, în limba ungurescă, ḑicêndŭ: „Avemŭ o lege despre o afacere cu totulŭ analogă. Articululŭ de lege 1 din 1807 ia unŭ şirŭ de disposiţiunĭ şi mĕsurĭ, pentru ca cele 12,000 de recruţĭ încuviinţate sĕ se instruiasca în *limba lorŭ maternă*. Acum, onorată cameră, ce altceva vremŭ noi, dacătŭ ca voluntarii noştri sĕ se instrueze în *„limba statului"?"*

De când limba statului a ajuns a fi limba maternă a recruţilorŭ? Ĕn sĕ facă d-lŭ Apponyi socotéla şi sĕ vaḑă câţĭ recruţĭ dau Ungurii armatei şi câţĭ recruţĭ dau Neungurii? Şi care e raţiunea articulului de lege citatŭ, ca recruţii sĕ'nveţe „limba statului", orĭ ca sĕ se pótă înţelege cu şefii lorŭ?

In totŭ articululŭ de lege nu se vorbesce decâtŭ de *limba maternă* a recruţilorŭ, de *limbile* ce se vorbescŭ între recruţii armatei. Se punŭ prin acestŭ articulŭ de lege tóte limbile ce se vorbescŭ în patriă pe aceeaşĭ treptă, li-se recunósce egala îndreptăţire, căcĭ décă s'ar fi înţelesŭ „limba statului", trebuia sĕ li-se impună oficerilorŭ şi suboficerilorŭ sĕ înveţe limba latină, care era p'atuncĭ limba statului. Apoi limba latină era óre limba maternă a recruţilorŭ?

Nu vede contele Apponyi absurditatea ce o susţine şi ridicululŭ la care se espune cu „limba statului"?

Dér şi cu acéstă ocasiune, ca şi alte dăţĭ, s'a făcutŭo încercaro d'a se întortochia o lege, a se usurpa unŭ dreptŭ alŭ tuturorŭ limbilorŭ din patriă în favorulŭ unei singure limbĭ, alŭ celei ungurescĭ. Incercarea însĕ a fostŭ de rêndulŭ acesta nenorocită pentru că textulŭ articulului de lege 1 din 1807 e fórte precisŭ, se vede că e făcutŭ de alţĭ legislatorĭ decâtŭ de cei ungurescĭ de adĭ, carĭ cu intenţiune facŭ cele mai încâlcite textuărĭ legilorŭ, spre a'şĭ reserva arme de încălcare şi de prigonire în contra Nemaghiarilorŭ.

Nedândŭ legea citată preferinţă nicĭ unei limbĭ, ci deopotrivă tratându-le pe tóte, apucătnra contelui Apponyi de a da unei legĭ atâtŭ de clare altŭ înţelesŭ e o nouă dovadă despre mijlócele, de carĭ se folosescŭ şoviniştii ungurĭ pentru a se 'ngrădi numai ei cu drepturĭ şi privilegii.

De astădată însĕ ne-au lămuritŭ chiar ei, că avemŭ dreptulŭ sĕ pretindemŭ aceléşĭ favorurĭ în armată ca şi ei. Sĕ căutămŭ sĕ ne validitămŭ unŭ dreptŭ, ce însuşĭ contele Apponyi l'a scosŭ la lumină din grămada legilorŭ prăfuite.

Din camera francesă.

In şedinţa dela 2 Martie a camerei francese d. Laguerre a interpelatŭ guvernulŭ în privinţa celorŭ petrecute la localulŭ ligei şi pentru mĕsurile ce s'au luatŭ contra celorŭ din ligă.

D-lŭ *Laguerre* a ḑisŭ, că atâtŭ elŭ, câtŭ şi aderenţii sĕi n'au nimicŭ de obiectatŭ contra mĕsurilorŭ aspre ce guvernulŭ a luatŭ. (Cei din centru întrerupŭ, cei din drépta aplaudă). Mĕsurile estraordinare ce s'au luatŭ de sigurŭ vorŭ întări numai posiţia generalului Boulanger, d'aceea salută în ministrulŭ de interne pe celŭ mai înfocatŭ promovatorŭ alŭ boulangismului (ilaritate mare în stânga). Protestă apoi contra mĕsurei ce s'a luatŭ d'a fi urmăriţĭ numai d. Deroulède şi alţii, ér dênsulŭ, pentru-că e deputatŭ, sĕ nu fiă urmăritŭ. Inaintea legei toţĭ suntemŭ egalĭ, ḑice, — ş'apoi adaoge: Protestulŭ l'am iscălitŭ şi eu. Decă pentru cele întêmplate este cineva rĕspunḑĕtorŭ, atuncĭ de sigurŭ că în primulŭ rêndŭ potŭ fi eu, deputatŭ. Pentru ce nu sunt şi eu persecutatŭ? Nu mi-ar strica nicĭ mie acésta (ilaritate în drépta).

Intr'aceste cei din centru întrerupŭ. D-lŭ *Pichon* ḑice: D-ta eştĭ acela pe care l'a desaprobatŭ întregŭ partidulŭ republicanŭ, decĭ n'ai dreptulŭ sĕ ne dai lecţiunĭ de ceea ce trebue sĕ facemŭ.

D-lŭ *Laguerre* continuă: Persecuţiunele totdeuna strică acelora, carĭ le începŭ. D-vóstră nu pentru aceea persecutaţĭ pe membrii ligei, pentru că aceştia facŭ politică, ci pentru-că nu facŭ politica ce v'ar conveni. Dér cum sĕ vĕ facă pe placŭ d-vóstre, pe carĭ poporulŭ v'a osânditŭ deja la 27 Decembre?

Termină ḑicêndŭ: Orĭ ce veţĭ face contra nóstră, liga înaintea ţĕrii îşĭ va păstra numele, scopulŭ şi autoritatea sa.

D-lŭ *Tirand*, ministru-preşedinte: Venerabilulŭ d-nŭ Laguerre (rîsete sarcastice în centru, boulangistii facŭ sgomotŭ. D-lŭ Clovis strigă: Aceştia suntŭ amicii lui Wilson, carĭ vorŭ sĕ nimicéscă autoritatea partidei drepte! (sgomotŭ). Venerabilulŭ d-nŭ Laguerre a iscălitŭ o telegramă, pe care eu o declarŭ de scârbósă şi infamă! (Aplause sgomotóse în centru). D'aceea guvernulŭ a fostŭ silitŭ sĕ învite justiţia pentru a-şĭ face datoria. Câtŭ despre mĕsurile ce s'au luatŭ contra aşa ḑisei lige a patrioţilorŭ, care lucréză la unŭ locŭ cu pretendenţii şi cu toţĭ duşmanii republicanĭ (aplause în centru), n'am făcutŭ decâtŭ sĕ urmămŭ conformŭ declaraţiunei nóstre de acum suntŭ 8 ḑile, când amŭ ḑisŭ, că pe toţĭ aceia, carĭ aţîţă contra Republicei, îi vomŭ urmări şi la casŭ de nevoiă, îi vomŭ pedepsi chiar. Acéstă datoriă vomŭ urma-o fără esitare, nu ne vorŭ abate dela acéstă datoriă nicĭ ofensele, nicĭ ameninţările ce ni-se aducŭ, mai alesŭ nu ne vomŭ lăsa sĕ fimŭ intimidaţĭ. (Aprobarĭ în stênga şi centru).

D-lŭ *Thevenet*, ministrulŭ justiţiei, a ḑisŭ, că se mărginesce a spune, că justiţia lucréză deja pentru pedepsirea vinovaţilorŭ, décă vinovaţĭ se vorŭ găsì. Referitorŭ la membrii ligei ḑice: Liga patriotică adĭ este o minciună. A fostŭ timpŭ, când ea avea unŭ scopŭ înaltŭ, dér de presentŭ ea nu este decâtŭ unŭ sceptru în dosulŭ căruise ascunde unŭ ambiţios (aplause în centru, Boulangiştii întrerupŭ) O sĕ se dovedéscă acésta îndată ce justiţia îşĭ va pronunţa verdictulŭ. Va căde atuncĭ masca.

La observaţiunile ce le face d. Laguere, că membri ai ligei suntŭ şi Tirard şi d. Rouvier, aceştia rĕspundŭ: Eramŭ membrii ligei celei vechĭ, şi acésta s'a despărţitŭ de d-vóstră.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Poesii poporale.

De n'arŭ fi ochĭ şi sprâncene,
Inima mea n'ar mai geme,
Dér când la ele gândescŭ,
Simţŭ că de dorŭ mĕ topescŭ.

*

Frunḑă verde şĭ-o nuia,
Mândră mândruliţa mea,
Astă nópte visŭ visamŭ
Mândro că te sărutamŭ,
Eră când mĕ deşteptamŭ
Perina 'n braţe stringeamŭ.

*

Nu gândi mândro gândi
Ca tine că n'orŭ mai fi,
Ca tine suntŭ şi o mie
Numai nu'mĭ trebuescŭ mie.

*

De când bade mi-te-ai dusŭ,
Negură 'n curte s'a pusŭ
Şi pe parĭ şi pe nuia
Şi pe inimióră mea,
Se sciu bade c'ai veni
Drumulŭ ţi-l'aşŭ vărui
Totŭ cu varŭ de celŭ mĕruntŭ
Dór vii bade mai curêndŭ,
Totŭ cu varŭ de celŭ mai mare
Doră vii bade mai tare.

*

De-ai fi mândro bunişóră
Tu ţĭ-ai face patŭ afară.
Eu m'aşŭ face vêntŭ de véră,
Patulŭ ţĭ-l'aşŭ legăna
Gura ţĭ-o aşŭ săruta.

*

Trecui dealulŭ mortŭ de sete
Mĕ 'ntelnii cu două fete,
Amêndouĕ 'n haine nouĕ
Săruta-le-aşŭ p'amêndouĕ,
Dér pe una totdéuna
Pe cealaltă dup'olaltă.

*

Place'mĭ borvizulŭ cu vinŭ
Şi mândra din satŭ streinŭ,
Place'mĭ şi vinulŭ curatŭ
Şi mândruţa din altŭ satŭ,
Place'mĭ vinulŭ totŭ mereu
Şi mândra din satulŭ meu.

*

Lelişóră de pe plaiu,
Spune-mĭ gura cui o dai,
Dămĭ-o mie 'n datoriă
Până la Sfântă Măriă.

*

Bate vêntulŭ, érba pică,
Dorulŭ mândrei rĕu mĕ strică,
Bate vêntulŭ érba cresce,
Dorulŭ mândrei mĕ topesce.

*

Mândra cu ochĭ negrişorĭ
S'o săruţĭ, sĕ te omorĭ,
Mândra cu ochĭ negri traşĭ
S'o săruţĭ sĕ n'o mai laşĭ.

*

Dorule, bucată-amară,
Eşĭ dela inimă afară,
Dorule bucată rea
Eşĭ dela inima mea.

*

De s'ar lua numai cei dragĭ
N'ar mai fi frunḑă pe fagĭ,
Da se iau şi cei urîţĭ
Şi fagii'sŭ totŭ grămădiţĭ.

*

Iubesce-mĕ tu copilă
Până te rogŭ şi'ţĭ facŭ silă,
Că décă m'oiu mânia
M'ai iubi şi n'oi mai vrea,
Ba ḑicŭ ḑĕu şi mĕ jurŭ rĕu
Când vei vrea, noi mai vrea eu.

*

Mândră sprâncene pe susŭ
Sufletulŭ badei l'ai pusŭ,
Mândro sprâncene pe josŭ
Sufletulŭ badei l'ai storsŭ,
Mândră, ochişorii tei
I-a unsŭ maică-ta cu clei
De'mĭ punŭ capulŭ după ei,
Mândruţo buzele tale
Le-a unsŭ maică-ta cu miere
De'mĭ punŭ capulŭ după ele.

*

Scii tu mândro ce ţi-am spusŭ
La culesŭ la cucuruzŭ,
Sĕ'ţĭ ferescĭ şurţulŭ de mine
Şi obrazulŭ de ruşine.

*

Féta, care jócă greu,
Ţipe-o draculŭ în părĕu
Sĕ-şĭ culégă bădişorŭ
Doră jócă mai uşorŭ.

*

Frunḑuliţă fóiă verde,
Omŭ de omŭ trage nădejde,
Numai eu cu mândruţa
Nu mai tragemŭ nădejdea.

*

Vêntulŭ suflă, érba scólă,
Dorulŭ mândrei mĕ dobóră,
Vêntulŭ suflă, érba pică,
Dorulŭ mândrei rĕu mĕ strică.

*

D-lŭ *Anatol de la Forge*: S'a dis̨ŭ că odată liga era oportunistă. După Henry Merlin, ascultândŭ rugămintele d-lui Deroulède, am primitŭ sĕ presidezŭ eu liga patriotică. Ţiu a declara, că n'am făcutŭ numai politică oportunistă. Am demisionatŭ însĕ când la cimitirŭ d. Deroulède a datŭ josŭ acelŭ stindardŭ roşu. (Mişcare în centru). Am demisionatŭ pentru ca sĕ potŭ astfelŭ sĕ-mĭ profesezŭ credinţa. D. Deroulède însĕ şi-a pusŭ candidatura ca oportunist (ilaritate). Liga nu avea atuncĭ altŭ scop, decâtŭ apĕrarea patriei contra tendinţei Germanilorŭ.

D-lŭ *Millevaud*, aderentulŭ d-lui Clemenceau, declară, că nu va vota încredere guvernului din causă că dênsulŭ a luatŭ mĕsurĭ, ce numai sub imperiu se usa.

D-lŭ *Floquet* dice, că trebue ca sĕ i-se voteze neapĕratŭ guvernului încredere. Şi eu sunt duşmanulŭ mĕsurilorŭ estreme, am şi propusŭ unŭ proiectŭ pentru desfiinţarea acestorŭ mĕsurĭ, dér declarŭ, că în asemenea casŭ nicĭ guvernulŭ meu n'ar fi urmatŭ altă cale, decâtŭ aceea, pe care se află actualulŭ cabinetŭ, — astfelŭ termină fostulŭ primministru vorbirea sa în mijloculŭ aplauselorŭ centrului şi partidei în stânga.

După unŭ sgomotŭ de jumĕtate cés s'a votŭ încredere guvernului cu 348 contra 220 voturĭ.

Confederaţia carpato-balcanică.

Cetimŭ în „Românulŭ“ dela 6 Martie n.:

Alaltăerĭ amŭ primitŭ dela Lipsca o hârtiă imprimată, conţinêndŭ în primele sale linii o altă combinaţiune, privitóre totŭ la confederaţiunea carpato-balcanică, — o ideiă care, orĭ de câte orĭ se sguduiă printr'unŭ evenimentŭ óre-care Orientulŭ europeanŭ, totŭ de atâtea orĭ apare şi ea la lumină.

Mórtea neaşteptată a moştenitoriului corónei austro-ungare punêndŭ în cestiune dualismulŭ austro-ungarŭ, suntŭ ómenĭ, carĭ credŭ că acestŭ dualismŭ nu va mai dura decâtŭ atâta vreme, câtŭ M. S. Franciscŭ Iosifŭ va mai fi pe tronulŭ din Viena şi din Buda.

Prin urmare, şi aci e combinaţiunea ce ne sosesce din Lipsca, prin urmare, lăsată ca şi alte state orientale în voia sa, Ungaria va avé lângă ea şi în contra ei imperiulŭ Ţarilorŭ, unŭ vecinŭ care, mai cu sémă pentru Ungurĭ, nu s'a arĕtatŭ totdéuna de o pretiniă prea prenunţată. De aci propunerea de-a încheia confederaţiunea carpato-balcanică sub egemonia, adecă sub întâietatea Ungariei.

Ungaria sĕ mérgă în fruntea statelorŭ orientale! Lucrulŭ ni se pare celŭ puţinŭ bizarŭ. Noi semnalămŭ faptulŭ şi combinaţiunea lipscană mai întâiu pentru a constata, că ideia confederaţiunii carpato-balcanice a prinsŭ rădĕcinĭ şi în Germania, şi alŭ doilea pentru a ne convinge împreună cu cetitorii, câtŭ de greu este — amŭ dice cu neputinţă! — că o ideiă sĕ nu străbată multe drumurĭ greşite înainte de a intra pe calea cea dréptă şi efectivă.

SCIRILE DILEI.

Esamenulŭ de oficerĭ în Austria şi în Ungaria. Precum află „Bud. Corr.“, instrucţiunile cele nouĕ privitóre la esamenulŭ de oficerĭ vorŭ conţiné numai pentru supuşii ungurĭ dispoziţiunea, că aceştia în cursulŭ esamenului potŭ folosi limba statului, pe când pentru supuşii austriacĭ dispoziţiunea de până acum rĕmâne în putere, pentru că deja acum cei carĭ suntŭ esaminaţĭ în Austria se potŭ folosi la esamenulŭ teoreticŭ de limba orŭ maternă, orĭ de orĭ ce altă limbă, n care se potŭ esprima mai fluentŭ. — Nemaghiarii trebue în acestŭ casŭ sĕ stăruiéscă, ca la esamene sĕ se pótă folosi şi ei de limba lorŭ maternă. Cu ce suntŭ mai bunĭ tinerii ungurĭ, decâtŭ ai Nemaghiarilorŭ? Cu nimicŭ, prin urmare la o parte cu privilegiile numai pentru unii.

***

Defraudările în 1888. O interesantă, orĭ mai bine dis̨ŭ o deprimătóre statistică publică fóia de specialitate „M. T.“ asupra defraudărilorŭ descoperite în 1888 în Ungaria. Acéstă statistică conţine următórele date: Defraudările comise a) la cassele publice: la poşte 10,000 fl., la casse de dare 87,000 fl., la casse comitatense 36,000 fl., la casse de-ale oficiilorŭ orfanale şi depositare 100,000 fl., la casse militare 14,500 fl., la casse bisericescĭ 2000 fl., la casse comunale 17,000 fl., la casse de-ale oficiilorŭ vamale şi judecătorescĭ 3000 fl., la ministere 42,000 fl. Suma: 311,500 fl. b) La casse private: la băncĭ şi casse de păstrare 393,000 fl., la institute de asigurare 39,000 fl., la comercianţĭ 142,000 fl., la fabricanţĭ 85,000 fl, la privaţĭ 27,000 fl. Suma: 686,000 fl. Suma totală a banilorŭ defraudaţĭ se suie decĭ la 997,000 fl.

***

Concurenţă clericală. „Erd. Hir.“ spune, că mai mulţĭ preoţĭ, profesorĭ şi advocaţĭ, nemulţămiţĭ fiindŭ cu fóia clericală unguréscă „Magyar Allám“, şi-au pusŭ de gândŭ sĕ înfiinţeze unŭ nou diarŭ clericalŭ maghiarŭ. Cauţiunea de 10,000 fl. o va depune institutulŭ catolicŭ de arte din Cluşiu.

***

Minunĭ unguresci. Tinerimea universitară din Cluşiu a începutŭ sĕ pórte în gaura nasturelui din partea stângă a reverului unŭ bumbŭ îmbrăcatŭ în tricolorŭ ungurescŭ. Aceste insemne se vêndŭ într'o anumită prăvăliă numai pe séma universitarilorŭ.

***

Importulŭ productelorŭ brute animalice. La o adressă a camerei comerciale şi industriale din Braşovŭ în acéstă privinţă, ministrulŭ ungurescŭ de agricultură, industriă şi comerţŭ a încunosciinţatŭ pe numita cameră, că numai pentru importarea productelorŭ brute animalice de provenienţă rusă, întru câtŭ ele nu suntŭ eschise dela importŭ orĭ dela transitŭ, e necesară o deosebită încuviinţare ministerială. Decĭ producte brute animalice din România şi Bulgaria se potŭ importa liberŭ sub condiţiunile cuprinse în § 41 alŭ legii veterinare, ér din Serbia în sensulŭ § 1 al. 2. din ordinaţiunea de esecutare a legii veterinare.

***

Hârtiile de 50 fl. Ministeriulŭ imperialŭ face cunoscutŭ, că preschimbarea notelorŭ de statŭ de 50 fl. cu datulŭ de „25 Augustŭ 1866“ se va mai face numai până la 31 Maiu n. 1889 la ministeriulŭ imperialŭ de finanţe pe lângă cererĭ făcute în ordine.

***

Daniă şi afacerĭ bisericescĭ. „Biserica şi Scóla“ din Aradŭ publică mulţămită marelui proprietarŭ Bernat Deutsch de Hatvan, carele a trimisŭ 200 fl. pe séma scólei gr. or. române din Butenĭ. Totŭ numita fóiă ne spune, că în şedinţa plenară a consistorului eparchialŭ Aradanŭ s'a luatŭ conclusŭ a se adresa cătră delegaţiunea congresuală învitarea, ca sĕ ia câtŭ mai curêndŭ disposiţiunĭ pentru resolvirea causelorŭ rĕmase pendente cu ierarchia sêrbéscă şi în specialŭ afacerea mânăstirilorŭ comune în cestiunea despărţirei Românilorŭ din comunele mestecate.

***

Diarele apărute în Ardealŭ. Numerulŭ totalŭ alŭ foilorŭ apărute în anulŭ 1888 în Ardealŭ, după statistica direcţiunei de poştă şi telegrafŭ din Sibiiu, este de 56, dintre carĭ au fostŭ espedate pe poştă 1.870,595 exemplare. In limba maghiară au apărutŭ 32 foi şi anume 6 politice în 590,596 esemplare; 6 cu conţinutŭ localŭ în 27,243 esemplare; 20 sciintifice, beletristice şi de specialitate în 120.098 esemplare. In limba germană 11, dintre carĭ 3 politice în 298,956 esemplare; 4 cu conţinutŭ localŭ în 46,474 esemplare; 4 de specialitate în 15,061 esemplare. In limba română 13, dintre carĭ 4 politice în 650,220 esemplare; 2 beletristice în 17,748 esemplare; 6 de specialitate în 45,699 esemplare; una comică în 22,800 esemplare.

***

Preţurĭ reduse. La 23 Martie n. se vorŭ da bilete de dusŭ şi întorsŭ cu 50% reducere în preţŭ dela staţiunile liniilorŭ: Sighişóra-Cluşiu, Copşa-mică-Sibiiu, Cucerdea—Tĕrgu-Mureşului şi Ghirişŭ-Turda la Budapesta.

***

Descoperitŭ. Acum şépte anĭ s'a găsitŭ în munţii de lângă Ampoiţa cadavrulŭ unui călĕtorŭ streinŭ. Cadavrulŭ fŭ înmormêntatŭ, ér ucigaşulŭ n'a putută fi descoperitŭ. Curêndŭ dup'aceea părăsi George Davidas comuna sa Ampoiţa, făcêndŭ prin acésta sĕ se nască bĕnuelĭ, dér de urmă nu i s'a putută da. Şépte anĭ petrecŭ elŭ sub nume streinŭ în împrejurimea Orăştiei, până ce-lŭ apucă dorulŭ de casă, unde se şi duse. Gendarmeria însĕ puse mâna pe elŭ şi-lŭ arestă. Ucigaşulŭ mărturisi totŭ şi fŭ dusŭ în temniţa din Alba-Iulia.

***

Viéţă lungă. In luna trecută a încetatŭ din viéţă Maria lui Ioanŭ Popa, vĕduvă, din comuna Coresci, judeţulŭ Muscelŭ, în vêrstă de 110 anĭ.

Dr. Emil Holub.

Unŭ afişŭ ne anunţă, că Vinerĭ în 3 (15) Martie a. c. séra la 8 óre, Dr. Emil Holub va ţiné în sala hotelului Nr. 1 de aci o conferinţă.

Dr. Emil Holub e unŭ însemnatŭ călĕtorŭ prin Africa, prin urmare în conferinţa sa va vorbi despre călĕtoriile sale prin continentulŭ africanŭ, despre care Livingstone şi Stanley ne-au datŭ atâtea interesante date.

De micŭ copilŭ, Dr. Holub avea o deosebită aplecare spre sciinţele naturale. Tatălŭ sĕu, care era medicŭ, observândŭ acésta, i-a statŭ în continuu în ajutorŭ cu lămurirĭ şi esplicărĭ. Călĕtoriile lui Livingstone prin Africa l'au fermecatŭ atâtŭ de multŭ, încâtŭ îşĭ făcŭ planulŭ sĕ călĕtoréscă şi elŭ în continentulŭ africanŭ. Neavêndŭ mijlóce, hotărî sĕ mérgă în Africa sudică ca medicŭ practicŭ.

In 1872, în etate de 25 de anĭ, întreprinse ântâia călĕtoriă, care fŭ nenorocósă pentru elŭ. Spre nordŭ de Zambesi fŭ deţinutŭ 8 lunĭ de unŭ domnitorŭ de p'acolo, ér după ce a trecutŭ peste astă greutate, i-s'a cufundatŭ o luntre cu mare parte de lucrurĭ (naturalie) adunate cu mare greutate, apoi fŭ cuprinsŭ de frigurĭ, care-lŭ siliră sĕ se întórcă după şépte anĭ în Europa. Scrise apoi opera „Şépte anĭ în Africa sudică, dela 1872—1879“, din care s'au vêndutŭ 14,000 esemplare germane, 8000 cehe, 5000 engleze şi totŭ atâtea franceze.

Holub plănui o nouă călĕtoriă, sĕ pĕtrundă Africa dela sudŭ la nordŭ, dela portulŭ Elisabetha până la Alexandria. Nefiindŭ însĕ sprijinitŭ de guvernŭ, fŭ nevoitŭ sĕ ia asupra'şĭ sarcina de a'şĭ procura cheltuelile pentru o espediţiune, prin lucrărĭ scientifice, prin conferinţe şi avêndŭ şi sprijinulŭ a numĕróse reuniunĭ în trei anĭ de dile şi-le procură, deşi cu mare ostenélă; ministerulŭ austriacŭ de instrucţiune permise totŭ în acestŭ scopŭ a-se face colecte pe la şcólele medii, i-se dete biletŭ de călĕtoriă scutitŭ de orĭ-ce plată, atâtŭ de administraţiile căilorŭ ferate austro-ungare câtŭ şi de societatea de navigaţiune pe Dunăre; mulţime de reuniunĭ şi societăţĭ întocmiră conferinţe pentru fondulŭ de călĕtoriă alŭ lui Holub. Acésta a doua călĕtoriă, în care a fostŭ însoţitŭ şi de soţia sa, a duratŭ patru anĭ, dela 1883—1887.

Din colecţiunea sa scientifică-naturală şi etnografică, adusă din Africa, a dăruitŭ o parte mare museelorŭ şi diferitelorŭ şcóle din Austria, o parte mai mică museelorŭ din Germania, Kopenhaga, Bruxella, Parisŭ şi Washington. Acum voesce sĕ întocméscă o esposiţiune colonială în Rotunda din Viena, aşa cum nu se află în Europa. Cheltuelile pentru acésta fiindŭ marĭ, Holub caută a şi-le puté acoperi din veniturile conferinţelorŭ sale interesante.

O astfelŭ de conferinţă va ţiné decĭ Dr. Emilŭ Holub şi în Braşovŭ, unde póte fi convinsŭ, că va găsi unŭ publicŭ care scie apreţia valórea astorfelŭ de conferinţe interesante.

Parastasŭ pentru Archiducele Rudolfŭ.

Din cerculŭ Betleanului, 2 Martie 1889.

Preotulŭ şi poporulŭ românŭ din Apanuşfaleu Vinerĭ în 1 Martie n. a. c. au înălţatŭ rugăciunĭ cătră Atotputernicului pentru repausulŭ sufletului Alteţei Sale ces. reg. principelui de corónă Archiducele Rudolfŭ şi pentru ca cerulŭ sĕ mângâie pe Maiestăţile Lorŭ, Auguştii părinţĭ ai rĕpausatului, în durerea cumplită, care i-a ajunsŭ.

Au fostŭ învitate a participa pe diua numită la cultulŭ divinŭ tótă notabilităţile locale, precum comitele supremŭ alŭ comitatului Solnocŭ-Dobêca, contesa Katona Elekné ş. a.

Astfeliu Vinerĭ în 1 Martie în revĕrsatulŭ diorilorŭ s'au trasŭ clopotele, ér la 8 óre a. m. poporulŭ românescŭ în vestminte de sĕrbătóre în numĕrŭ imposantŭ s'a adunatŭ la biserică, unde preotulŭ a oficiatŭ serviciulŭ funebralŭ solemnŭ. După sânta liturgiă s'a făcutŭ Panachida şi după acésta ér s'au trasŭ clopotele.

Du-te dorŭ şi-atuncea vină
Când a veni apa lin ă.
Du-te dorŭ şi-atuncĭ te'ntórce
Când a veni apa 'ncóce.

*

Numai dorŭ de n'ar mai fi
Eu aşŭ mai puté trăi,
Dér dorulŭ dela mândra
M'ajunge totdéuna,
Totdéuna până'n prândŭ
De dorulŭ mândrei m'aprindŭ.

*

Dómne la inima mea
Este o negurice grea,
Nicĭ-odată nu se ia,
Plóuă Dómne şi rĕsbună
Dóră'mĭ facĭ inima bună,
Plóuă Dómne prin seninŭ
Dóră-mĭ facĭ voia deplinŭ.

*

De-ai fi mândro de Românŭ
Ţĭ-aşŭ purta dragostea'n sênŭ,
Dér nu eştĭ de legea mea,
Ne-amŭ iubi şi n'omŭ puté.

*

Câte fete sŭ cu peptare
Tóte-sŭ strîmbe de spinare,
Numai mândruliţa mea
Dréptă e ca secerea.

*

Pe din josŭ de Têrnăviţă
Merge-o albă copiliţă
Cu mânĭ albe'n bosunarŭ,
Cu ochĭ negri sub umbrarŭ.
Strigă luna dintre sóre:
Grăbesce copilă tare,
Că vine Têrnava mare.
Las' sĕ vină se mĕ mâne,
Că n'am tată sĕ mĕ ţie
Şi nicĭ fraţĭ sĕ mĕ dorescă,
Nicĭ surorĭ sĕ mĕ jelêscă;
Şi-a mersŭ pe Têrnavă'n josŭ
Până la unŭ podŭ frumosŭ,
Déca acolo a ajunsŭ
Ea din graiu aşa a disŭ:
Mĕi podare
Meşterŭ mare,
Trage podulŭ la margine
Şi mĕ trece şi pe mine.
— Eu atuncĭ pe tin' te-oiu trece
Când pe min' mi'i sĕruta
Acuma de douĕ orĭ,
Mai târdiu de nouă orĭ,
— Ba decâtŭ te-oiu sĕruta
Mai bine m'oiu desculţa,
Póle albe-oiu ridica
Prin Têrnavă m'oiu băga.

*

Uite mândră, uite dragă,
Precum e slova de négră
Aşa mĭ-e lumea de dragă,
Precum e slova de scrisă
Aşa mĭ e lumea de'nchisă.

*

Fi cu minte ca'nainte
Nu fi prostŭ precum ai fostŭ.

Așa a decursŭ în Apanușifalĕu pomenirea pentru rĕposatulŭ principe de corónă. Dumnedeu sĕ-lŭ așeḑe în locŭ de odichnă, de unde a fugitŭ tótă durerea, scârba, întristarea și suspinarea!

Unŭ participantŭ.

Reghinulŭ săsescŭ, 3 Martie 1889.

In 20 Februariu a. c. st. n. la 10 óre a. m. s'a celebratŭ în biserica gr. cat. din locŭ — carea din incidentulŭ acesta pe dinăuntru era îmbrăcată în doliu și din alŭ cărei turnŭ fâlfaia încă des de dimineță unŭ stindardŭ mare negru — prin bravulŭ și zelosulŭ protopopŭ tractualŭ și paroch localŭ, Prea on. domnŭ Petru Uilăcanu, cu asistența a doi preoțĭ din jurŭ, s. liturgiă pentru repausulŭ sufletului defunctului archiduce Rudolfŭ.

La acestŭ actŭ tristŭ au participatŭ tóte autoritățile civile din locŭ in corpore, inteligința românéscă locală și poporŭ numerosŭ.

Cântările la sf. liturgiă au fostŭ esecutate de corulŭ vocalŭ alŭ elevilorŭ dela scólele române din locŭ suc conducerea zeloșilorŭ noștri învĕțătorĭ.

Ceremonia religiósă s'a terminatŭ cu întreitulŭ salutŭ funebralŭ „In vecĭ pomenirea lui!“ întonatŭ de numitulŭ corŭ.

Unŭ credinciosŭ.

Modele de lucrurĭ de mână

au colectatŭ și oferitŭ pentru scopurile Associațiunei transilvane, la apelulŭ comitetului Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu, următorii domnĭ și următórele dame:

Domnul colectante: Ioanŭ Petricŭ, protopresbiterŭ gr. or. din Brașovŭ; Luisa Popescu din Arașovŭ; Alexe Verzea, paroch gr. or. din Satulungŭ; domnișórele și dómnele din Satulungŭ: Emilia Petru Manole, Maria I. Popa, Alexandrina N. Popa, Elena Verzea și N. Băzărea din Turcheșŭ; Maria Căluțŭ n. Găetanŭ din D.-St.-Mărtinŭ; Avramŭ Pĕcurarŭ, protopresbiterŭ gr. or. din Ilia; Carolina I. Opreanŭ din Tĕrnăvița; d-na N. Dima Nistorŭ din Glodgileștĭ; Ioanŭ Coșerŭ, advocatŭ din Alba-Iulia; totŭ din Alba-Iulia: Maria Coșerŭ, Lucreția Coșerŭ, Helena Cirlea, Maria Daniello, Eugenia Popŭ, Cornelia Cirlea, Victoria Cirlea, Rosalia Șerbanŭ, Antonia Marciacŭ; Octavia Vișa din Zlatna; Carolina de Orbonașŭ din Reghinulŭ-săsescŭ; Finica Cosma din Petelea; Maria Butnar din Petlea; Olga Schwarz din Linz; Agapia Crișanŭ din Reghinulŭ-săsescŭ, Helena Colbași din Craifalĕu, Sabina Todea din Reghinulŭ-săsescŭ; Aurelia Popescu din Toplița rom., Ana Tĕrnăvĕnŭ din Hodacŭ, Maria Pașcu din Reghinul-săsescŭ; Teresia Maiorŭ din Reghinulŭ-săsescŭ, Maria Precupŭ din Solovestru, Ioanŭ Șandru, senatorŭ din Sighișóra; Calipsa Șandru din Sighișóra, Maria Leicu din Sighișóra, Maria Chișŭ din Boiu-mare; Sofia Beleșŭ din Radna; Eleonora de Lemeny din Sĕliște, M. Stoica din Scliște; Paraschiva Florianŭ din Sĕliște, Aurelia Florianŭ din Sĕliște, Ana Gall din Abrudŭ, Ana Ivascu din Abrudŭ; Ana Furdui din Câmpenĭ; Paraschiva Roșca din Turnișorŭ, Ana Rosea din Topĕrcea; Cornelia Brediceanŭ din Lugoșŭ; Aurelia Belesŭ din Aradŭ, Iulia Bocșanŭ din Curticĭ, Iulia Bocșanŭ din Curticĭ, Iulia Plasea din Sâmbătenĭ, Antonella Roșescu din Pecĭca română, Constanța Popa din Pecĭca română, Iulia Ioșa din Pecĭca română, Elena Ardelean și Emilia Ciorogariu din Pecĭca română; Toma Frateșŭ, parochŭ gr. or. din Bacĭfalĕu.

Comitetulŭ Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu rógă din nou pe tóte femeile române ca sĕ mai adune astfeliu de modele, cum ar fi de es. bucățele de țeseturĭ, chindesiturĭ, orĭ cusĕturĭ, carĭ în sine compunŭ unŭ întregŭ aptŭ de a servì ca modelŭ. Acestea suntŭ a se trimite până la 1 Aprilie n. 1889 la adresa susŭ ḑisului comitetŭ, alŭ cărui președintă este dna Maria Cosma.

Din camerile române.

Camera. Ședința dela 15 Februarie.

D-lŭ *Tzoni*, depune la biuroulŭ camerei unŭ proiectŭ de lege pentru construcția unei linii ferate Iașĭ-Dorohoiu și deschiderea unui creditŭ de 15 milióne lei pentru construcția acelei linii.

La ordinea ḑilei proiectulŭ de lege pentru vĕndarea moșiilorŭ statului în loturĭ la sĕtenĭ.

D-lŭ *Eugeniu Ionescu* mulțumesce mai întêiu consiliului de miniștri pentru că s'a prelungitŭ sesiunea cu o lună de ḑile. D-sa intră apoi în medulŭ cestiunei. Face istoriculŭ despre relațiunile dintre țĕranĭ și proprietarĭ, încă din timpurile cele mai depărtate. In anulŭ 1864 s'a recunoscutŭ țĕranilorŭ unŭ dreptŭ ce aveau la cumpĕrarea de pămênturĭ și proprietarii au fostŭ desperațĭ de obligațiunea ce aveau de a da pămentŭ de hrană sĕtenilorŭ, plătindu-li-se prețulŭ rĕscumpĕrării. Legile posteriόre făcute în cestiunea țĕranilorŭ au fostŭ mai multŭ fiscale. Adĭ nu se face decâtŭ sĕ se pue în aplicațiă art. 5 și 6 din legea rurală, carĭ nu s'au aplicatŭ până acuma cu desĕvêrșire, cu tóte împroprietăririle ce s'au făcutŭ.

Reamintesce, că în anulŭ 1872 d. Cesar Boliac, întrebândŭ pe guvernulŭ conservatorŭ de ce nu aplică legea rurală, deși nu se vêndŭ mereu moșii de ale statului, unŭ deputatŭ, care adĭ se află pe banca ministerială, a declaratŭ că toțĭ aceia, carĭ au cumpĕratŭ moșii de ale statului le-au cumpĕratŭ cu obligațiunea de a împroprietări pe ele pe țĕranĭ.

Vocĭ: Care este acelŭ deputatŭ?

D-lŭ *Eug. Ionescu* dice, că e d. Gh. Vernescu. D-sa, continuândŭ, se declară în contra principiului de împroprietărire admisŭ în contra-proiectului d-lui M. Sĕulescu; încâtŭ privesce proiectulŭ de lege alŭ comitetului delegațilorŭ, după părerea sa, elŭ nu resolvă cestiunea cum trebue. D-sa se declară în contra egalisărei loturilorŭ. D-sa e pentru burghesia satelorŭ. Terminândŭ, d-sa citeză câte-va cuvinte bine simțite din unŭ discursŭ alŭ domnitorului Cuza. D-lŭ Ionescu e forte multŭ aplaudatŭ și felicitatŭ de mai mulțĭ deputațĭ.

D-lŭ *N. Bibescu* combate proiectulŭ. Trecêndŭ din mână în mână, elŭ a devenitŭ cu totulŭ retrograd. Ḑice că de multŭ acéstă cestiune a țĕranilorŭ trebue sĕ ocúpe pe guvernanțĭ. Proiectulŭ actualŭ, orĭ ce s'ar dice, este unŭ proiect de împroprietărire, care trebue sĕ aibă voderĭ largĭ și sĕ aibă unŭ caracterŭ democraticŭ. Pentru ca sĕ fie democraticŭ, se cerŭ 4 condițiunĭ: 1) Instrăinarea continuă a proprietățeĭ statului, alŭ 2-lea: Inaliebilitatea pămêntului, alŭ 3-lea: Unŭ avansŭ cumpărătorilorŭ de pămêntŭ pentru a se stabili, și alŭ 4-lea: Reținerea de către Statŭ a unei sume pentru cumpărare de moșii particulare. D-lŭ Bibescu dice, că trebue sĕ li se dea unelte în natură, nu banĭ. Recunósce dreptulŭ asupra proprietățeĭ statului.

D-sa ḑice, că o reformă trebue făcută cu orĭ ce prețŭ, pentru ca o crisă esterióră sĕ ne găséscă tarĭ în năuntru, ca cu toții sĕ ne înfășurămŭ împrejurulŭ steagului țĕrei. Oratorulŭ termină cu următórele cuvinte:

De-omŭ fi învinșĭ, ne-omŭ ridica;
De vomŭ fi rănițĭ, ne-omŭ vindeca;
Er de-omŭ murì, vomŭ învia!...
(Aplause prelungite).

D-lŭ *Emilŭ Mavrocordatŭ*: Noi, conservatorii, ḑice oratorulŭ, avemŭ nevoe sĕ votămŭ acestŭ proiectŭ, pentru că voimŭ sĕ facemŭ la temelia edificiului socialŭ o numerósă clasă conservatóre. Fie-care proprietarŭ va fi unŭ conservatorŭ. D. Mavrocordatŭ apĕră apoi intervenția statului, căcĭ statulŭ este datorŭ sĕ apere pe cei slabĭ. Ca încheere oratorulŭ declară. că va vota proiectulŭ guvernului, căcĭ acestŭ proiectŭ este eminamente conservatorŭ și apoi va fi o pagină mărĕță pentru partidulŭ conservatorŭ actulŭ acesta de dreptate pentru sĕtenĭ.

D-lŭ *G. Paladi*, avĕndŭ cuvêntulŭ, declară că nu va face aci cestiune politică. Proiectulŭ ce se presintă adĭ, e o parodiă a proiectului d-lui Carpŭ. Elŭ este adusŭ nu din dragostea reformatorilorŭ, ci pentru că ajunsese cuțitele la osŭ, pentru că țĕranii s'au resculatŭ. D. Paladi se ridică în potriva formărei unei aristocrații cu 26 hectare, dér vețĭ avea unŭ imensŭ proprietariatŭ fără nicĭ unŭ hectarŭ. Sfârșindŭ, d. Paladi se rostesce în potriva proectului guvernului, spunêndŭ că elŭ nu este altceva, decâtŭ unŭ paliativŭ.

Literatură.

„Meseriașulŭ Românŭ,“ fóiă pentru învĕțătură și petrecere, întocmită pentru meseriașĭ și toțĭ iubitorii de meserii. Apare în Brașovŭ de 2 orĭ pe lună în mărime de câte o cólă și costă pe anŭ 1 fl. 20 cr., pe $\frac{1}{2}$ anŭ 60 cr.; pentru România ep 3 lunĭ 1 francŭ, pe anŭ 4 francĭ. Editorŭ și Redactorŭ: *Bartolomeiu Baiulescu*, președintele Reuniunei pentru sprijinirea meser. rom. în Brașovŭ. Nr. 4. dela 15 (27) Februarie cuprinde pe pagina primă portretulŭ generosului fundatorŭ Mihailŭ V. Stroesco, reposatŭ în 15 (27) Ianuarie a. c. Urmeză apoi: Adunarea generală a „Associațiunei pentru spriginirea învĕțăceilorŭ și sodalilorŭ românĭ meseriașĭ din Brașovŭ“ și Raportulŭ acestei Associațiunĭ despre activitatea desvoltată în anulŭ 1888; Felurite pentru meseriașĭ; Foița „Mes. Rom“. (Doi frațĭ, novelă; Scirĭ economice și industriale; Multe și mĕrunte; Diverse; Recepte folositóre; Glume; Têrgurile dela 17—28 Februarie.

Revista Literară, apare în Bucurescĭ (Strada: Biserica Eni 12) odată pe sĕptĕmână și costă pe anŭ 20 lei, pe 3 lunĭ 5 lei. Directorŭ *Th. M. Stoenescu.* Anulŭ X. Nr. 7 dela 19 Februarie v. conține: Nea Sărăcilă (legendă cu 6 ilustrațiunĭ), de V. A. Urechiă; Sfîrșitŭ de tómnă, de M. Sideri; Fericirea (poesiă), de Nicolau Țincu; Poveste vechiă (poesiă), de Tr. Demetrescu; Primele principii ale logicei de Chr. I. Sulioti; In albastru (poesiă), de Carolŭ Scrobŭ; Nevinovățiă (poesiă), de I. Musca; Elementulŭ moralŭ în poesiă (studiu criticŭ), de George P. Samurianu; Adevĕrulŭ (poesiă), de Colonelŭ G. Boteanu; Prietiniă (poesiă), de Radulescu Niger; Studențĭ Românĭ în Rusia, de G. P. Samurianu; Minciuna matrimonială, de Nocturna; Ghiciturĭ.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Belgradŭ, 6 Martie. **Regele Milanŭ a renunțatŭ aḑĭ la órele $1\frac{1}{2}$ solemnelŭ la tronŭ în favórea fiiului sĕu Alexandru I. Ca regențĭ au fostŭ numițĭ Risticĭ, Belimarkovicĭ și Proticĭ.** Renunțarea la tronŭ a produsŭ pretutindenĭ sensațiune. Actulŭ de abḑicere este compusŭ în terminĭ mișcătorĭ. Regele a cetitŭ mai ântêiu proclamațiunea, a îngenunchiatŭ apoi înaintea fiului sĕu și a depusŭ apoi în presența archiepiscopului jurămentulŭ sĕrbătoresc de supusŭ, după aceea au depusŭ jurămêntulŭ regenții, corpulŭ oficerescŭ și după amedĭ armata.

Belgradŭ, 6 Martie. Regenții se bucură de încredere generală. Orașulŭ este iluminatŭ. Ordine esemplară. Ce privesce politica esterióră, fiecare este convinsŭ de atitudinea leală a Regențilorŭ. Persóna lui Risticĭ e cea mai bună garanțiă pentru acésta.

DIVERSE.

Crimă? La 2 Martie n. mai mulțĭ copii din Berlinŭ au aflatŭ pe o stradă frecventată, în zăpadă, o mână de omŭ și lângă ea o secure. Cadavru n'a fostŭ găsitŭ.

Mortă din causa unui acŭ de capŭ. „Le Memorial“ din Deux-Sevres raporteză, că o tînĕră de 20 de anĭ, nepóta unui primarŭ, a muritŭ în urma unui tristŭ și ciudatŭ accidentŭ. Ea ședea pe unŭ fotoliu și ținea pe genunchĭ o copiliță, pe care o făcea sĕ jóce, când se dete deodată pe spate și rĕmase în nemișcare. Un ac de pĕrŭ îi pĕtrunsese în capŭ și atinsese fără îndoielă creerulŭ celŭ micŭ. După 2 ḑile nenorocita copilă a muritŭ din causa acestui accidentŭ.

Atentatŭ contra unui factorŭ postalŭ. Poporațiunea vienesă este din nou emoționată din causa unui nou atentatŭ a căruia victimă a fostŭ unŭ factorŭ postalŭ. Étă cum s'au petrecutŭ lucrurile: Factorulŭ Paulŭ Hager, întrebuințatŭ la împărțirea scrisorilorŭ de valóre, s'a dus la domiciliulŭ unui tînĕrŭ stabilitŭ din ajunŭ într'o cameră mobilată din Schönlaterngasse. Sositŭ în mijloculŭ camerei, elŭ se pregătea a da tînĕrului, care era ocupatŭ cu cetirea înaintea unui biurou, o scrisóre pe adresa sa, când de odată se deschise unŭ dulapŭ și apărù unŭ altŭ tînĕrŭ, care s'asvêrlì asupra factorului, pe când celŭ dintêiu îi aruncà ardeiu în ochĭ pentru a-lŭ orbi. Factorulŭ, astfelŭ încolțitŭ, avù presența de spiritŭ de a asvêrli la pămêntŭ pachetele, și începù sĕ strige câtŭ ilŭ lua gura, luptându-se în acelașĭ timpŭ contra atacatorilorŭ. Vecinii alergară și prinseră pe cei doi tinerĭ, dintre carĭ unulŭ e de 21 de anĭ și celălaltŭ de 19. Ei se numesc: unulŭ Rosnowski și celalaltŭ Ianowski; suntŭ polonezĭ și comișĭ fără locurĭ. Scrisorile de valóre, care au rĕmasŭ neatinse, conțineau aprópe 50,000 de florinĭ.

Cheltuelile pentru „Atena“ lui Phidias. Din Atena se scriu ḑiarului „Republice Française“ urmatórele: Pe Acropolisulŭ Atenei s'a făcutŭ o descoperire de unŭ interesŭ forte mare. S'a desgropatŭ adecă o inscripțiune, care conține o parte din socotelile, carĭ se referescŭ la opulŭ artisticŭ a lui Phidias, la statua de aurŭ și osŭ de elefantŭ Pallas Atena. Conducĕtorii lucrătorilorŭ adeverescŭ, că au primitŭ dela visteriă 100 de talanțĭ (cam 500,000 fr.). Din acésta s'a vĕḑutŭ totdeodată, că raportulŭ aurului în valóre față de argintŭ era și pe la anul 438 înainte de Christosŭ totŭ ca și în timpulŭ de acum.

Necrologŭ.

Constanția Platonŭ născ. Auranŭ în numele tuturorŭ consângenilorŭ amicilorŭ și cunoscuților cu inima frântă de dorere anunță mórtea întêmplată în anulŭ alŭ 66-lea alŭ etățeĭ și precedată de unŭ morbŭ tristŭ și îndelungatŭ a iubitului sĕu tată: **Ioanŭ Auranŭ**, pretore în pensiune și fostŭ magistru de postă în Tulgheșŭ. Rĕmășițele-i pămêntescĭ se vorŭ așeḑa spre eterna odichnă în cimiterulŭ Bisericei greco-catolice din Șermașŭ Dumineca în 24 Februariu la 3 óre după amedĭ. *Șermașŭ*, în 22 Februariu 1889. Fiă-i țĕrînă ușóră si memoria binecuvêntată!

Susana Schaffer n. de Bakos, vĕduva inginerului de cercŭ Schaffer, mama soției predicatorului orășenescŭ Hermina Neugeboren, a încetatŭ din viĕță în etate de 77 anĭ. Imormentarea se va face în 7 Martie n. în cimiterulŭ ev. de conf, augsb. din Brașovŭ.

Fiă'i țerina ușóră!

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 7 Martie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.38	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ -	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.56	„	9.59
Lire turcescĭ - - -	„	10.80	„	10.86
Imperialĭ - - - -	„	9.80	„	9.86
Galbinĭ	„	5.60	„	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.50	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	128.—	„	129.—
Discontulŭ - - - -	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 6 Martie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - - -	101.66
Renta de hârtiă 5% - - - - - - -	93.99
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	145.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	99.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	114.75
Bonurĭ rurale ungare - - - - -	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ - - -	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.75
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.75
Bonurĭ croato-slavone - - - - -	105.—
Renta de hârtiă austriacă - - - -	83.30
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului - - - - - - - - -	125.50
Renta de argintŭ austriacă - - - -	83.85
Renta de aurŭ austriacă - - - - -	111.50
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	141.30
Acțiunile băncei austro-ungare - -	887.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. -	310.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr. -	302.40
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - - -	5.68
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - -	$9.59\frac{1}{2}$
Mărcĭ 100 imp. germane - - - -	59.35
Londra 10 Livres sterlinge - - - -	121.55

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“